Dokumentacja systemu VecEdit

Zespół projektowy:

Adam Rogowski, Szymon Sawoń, Bartosz Siemaszkiewicz

26stycznia 2025

Spis treści

1	\mathbf{Wstep}	2
2	Wzorce projektowe i ich zastosowanie 2.1 Kompozyt (Composite)	4 5 6 7
3	Opis użytych bibliotek i narzędzi 3.1 Raylib (5.5) 3.2 Raygui 3.3 C++20 i CMake	9
4	Instrukcja użytkownika 4.1 Uruchomienie programu	
5	Instrukcja instalacji i kompilacji	11
6	Podział pracy w zespole	12
7	Podsumowanie	13

1 Wstęp

VecEdit to aplikacja (napisana w C++20) służąca do edycji prostych grafik wektorowych. Umożliwia rysowanie, modyfikowanie, grupowanie oraz klonowanie obiektów graficznych (takich jak prostokąty, okręgi czy wielokąty). Program korzysta z biblioteki raylib (w wersji 5.5) do wyświetlania okna, rysowania figur na ekranie oraz pobierania zdarzeń wejściowych od użytkownika (klawiatura, mysz). Do tworzenia interfejsu graficznego w trybie *immediate mode* używana jest biblioteka Raygui.

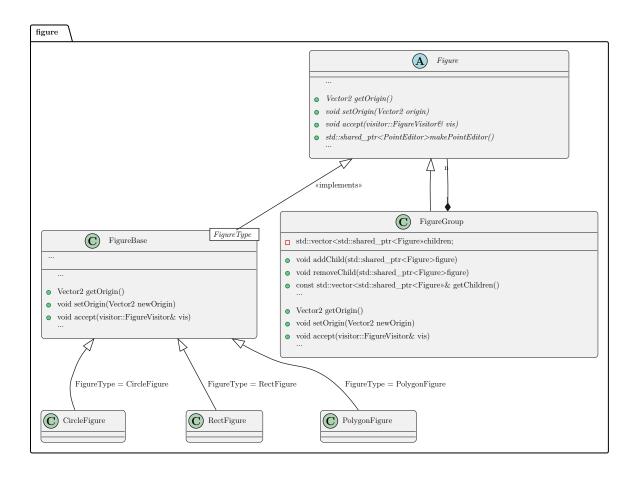
Aplikacja pozwala na:

- rysowanie i edycję kształtów (w tym zmianę koloru, obrysu, przezroczystości),
- przesuwanie i skalowanie figur,
- grupowanie obiektów (FigureGroup),
- cofanie (undo) i ponawianie (redo) operacji dzięki wzorcowi Command,
- zapisywanie projektów do plików wektorowych (SVG) i bitmapowych (PNG),
- otwieranie, zamykanie i przełączanie się między wieloma zakładkami dokumentów.

2 Wzorce projektowe i ich zastosowanie

Poniżej przedstawiono zastosowane wewnątrz aplikacji wzorce projektowe, z uwzględnieniem istotnych elementów w kodzie oraz komentarzy dotyczących możliwych zmian (tzw. wektora zmian).

2.1 Kompozyt (Composite)

Rysunek 1: Schemat klas związanych z Kompozytem

• Cel: Umożliwienie traktowania pojedynczych obiektów (figury) i grup obiektów (grupy figur) w sposób jednolity, dzięki interfejsowi Figure.

• Struktura:

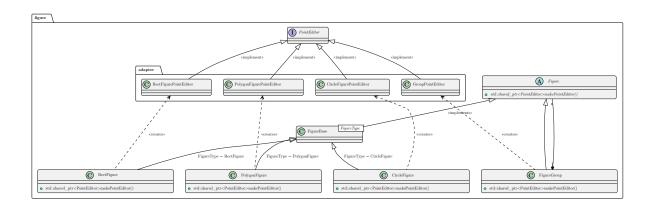
- figure przestrzeń nazw, w której znajdują się klasy komponentów
- Figure interfejs komponentu. Posiada m.in. metody typu accept(visitor), które w implementacjach Composite przekazują wywołanie wszystkim dzieciom, metody getOrigin() i setOrigin(...) pozwalające na ustawianie punktu "początkowego" dla figury bądź grupy figur (używane do przesuwania figur) (src/figure/Figure.h)
- FigureGroup kompozyt, zawiera wektor children oraz metody addChild(...),
 removeChild(...) itp. (src/figure/FigureGroup.h)

- RectFigure, CircleFigure, PolyFigure - konkretne komponenty (liście), nie posiadają dzieci. (src/figure/*Figure.h)

• Użycie:

- W edytorze (Editor src/ui/Editor.cpp) przy groupFigures() i ungroupFigures()
 łączymy/rozbijamy figury w drzewiastą strukturę.
- accept(visitor) w FigureGroup wywołuje accept u wszystkich dzieci, co integruje się z Visitor. (np. ui::Editor::renderMainContent())
- Wektor zmian: Dodanie kolejnych typów figur nie wymaga zmian w FigureGroup, wystarczy zaimplementować metody interfejsu Figure najlepiej dziedzicząc po FigureGroup.

2.2 Metoda wytwórcza (Factory Method)

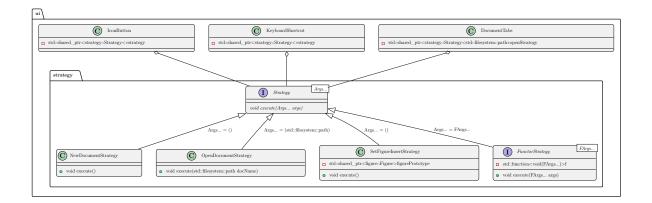
Rysunek 2: Schemat klas związanych z Metodą wytwórczą

• Cel: Abstrakcja sposobu tworzenia obiektów. W naszym projekcie służy do tworzenia odpowiedniej implementacji PointEditor w metodzie Figure::makePointEditor().

• Struktura i użycie:

- Figure deklaruje wirtualną metodę makePointEditor(), która w podklasach (RectFigure, CircleFigure, ...) zwraca odpowiedni edytor (np. RectFigurePointEditor) implementujący interfejs PointEditor.
- Editor korzysta z tej metody, by pobierać adapter do edycji punktów figury, nie wiedząc jaki to konkretnie edytor. (np. ui::Editor::processModeSelect())
- Wektor zmian: Nowy typ figury (np. StarFigure) wystarczy wyposażyć w swoją implementację makePointEditor(), zwracając własną implementację PointEditor np. StarFigurePointEditor.

2.3 Strategia (Strategy)

Rysunek 3: Schemat klas związanych z Strategią

• Cel: Definiowanie wymiennych algorytmów/akcji, które można przypisać do przycisków lub skrótów klawiaturowych (np. undo, redo).

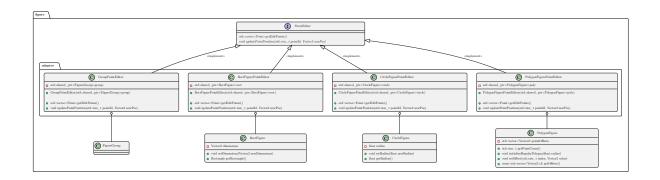
• Kluczowe elementy:

- ui::strategy przestrzeń nazw, w której znajdują się klasy strategii
- Strategy<...> generyczny interfejs (plik Strategy.h) argumenty szablonu odnoszą się do typów argumentów przekazywanych podczas wywołania strategi,
- UndoStrategy, RedoStrategy, SetSelectStrategy itp. konkretne strategie używane przez guziki i skróty klawiszowe,
- FunctorStrategy<...>- (plik FunctorStrategy.h) pozwala zdefiniować strategię w oparciu o lambda/domknięcie (*closure*), bez tworzenia nowej podklasy.

• Użycie:

- W AppUi (np. ui::AppUi::setupUndoRedoButtons()) do IconButton lub KeyboardShortcut przypisujemy strategię. Np. auto str = std::make_shared<UndoStrat a w innym miejscu addShortcut(str, KEY_Z, mod).
- W FunctorStrategy wystarczy przekazać lambdę, np. FunctorStrategy<>{[this]()
 { editor->exportDocument("png"); }}.
- Wektor zmian: Aby dodać nową prostą akcję, można utworzyć instancję FunctorStrategy z odpowiednim wyrażeniem lambda; dla bardziej złożonych przypadków osobną klasę dziedziczącą po Strategy.

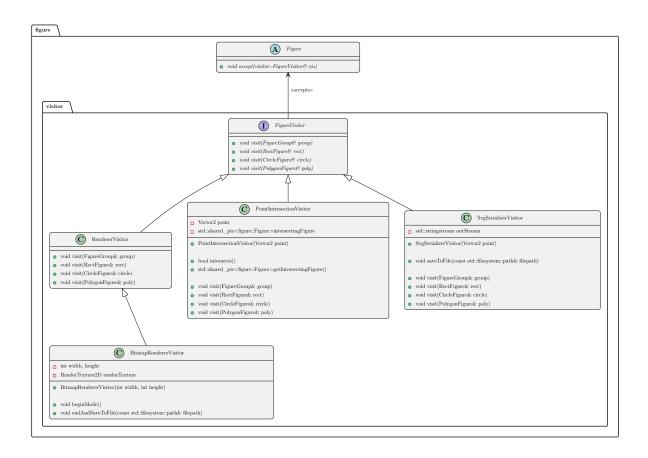
2.4 Adapter

Rysunek 4: Schemat klas związanych z Adapterem

- Cel: Udostępnienie wspólnego interfejsu edycji punktów figur (PointEditor) mimo iż każda figura ma odmienne właściwości i sposób ich zmiany.
- Struktura i użycie:
 - figure::adapter przestrzeń nazw, w której znajdują się klasy adapterów
 - PointEditor interfejs z metodami getEditPoints() i updatePointPosition(...),
 - RectFigurePointEditor, CircleFigurePointEditor, PolyFigurePointEditor
 adaptery dla konkretnych typów figur do interfejsu PointEditor,
 - Każdy adapter zwraca (np. w getEditPoints()) położenia uchwytów charakterystyczne dla swojej figury (np. promień dla koła), a updatePointPosition(...) służy do zmiany pozycji jednego ze zwróconych punktów
- Wektor zmian: Dodanie nowego kształtu wymaga stworzenia nowego adaptera do edycji, a sama logika Editor (obsługująca PointEditor) nie musi być zmieniana.

2.5 Odwiedzający (Visitor)

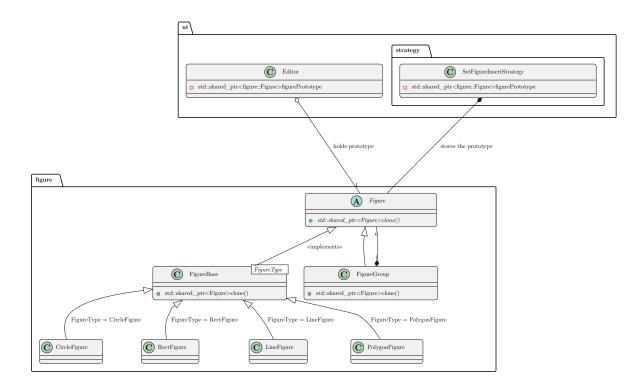
Rysunek 5: Schemat klas związanych z Odwiedzającym

• Cel: Oddzielenie logiki przetwarzania figur (np. rysowania, zapisu do pliku) od samych klas figur.

• Struktura i użycie:

- figure::visitor przestrzeń nazw, w której znajdują się klasy odwiedzających
- FigureVisitor interfejs odwiedzającego (plik FigureVisitor.h),
- RendererVisitor (renderuje figury na ekranie) (plik RendererVisitor.cpp),
- SvgSerializerVisitor (zapisuje wektorowo do pliku SVG),
- BitmapRendererVisitor (obsługa zapisu do formatów bitmapowych np. PNG).
- Metoda accept(visitor) w Figure (bądź FigureGroup) wywołuje visitor.visit(...)
 odpowiedniego typu.
- Odwiedzający jest używany np. w ui::Editor::exportDocument do zapisu dokumentu do bitmapy
- Wektor zmian: Dodanie kolejnej operacji (np. liczenie pola figur) wymaga utworzenia nowej klasy odwiedzającego, bez modyfikacji istniejących figur. Z kolei dodanie nowej figury pociąga za sobą modyfikację wszystkich odwiedzających tak by obsłużyć odwiedzenie nowego rodzaju figury.

2.6 Prototyp (*Prototype*)

Rysunek 6: Schemat klas związanych z Prototypem

• Cel: Możliwość tworzenia nowych instancji obiektów (figur) poprzez klonowanie bez tworzenia zależności pomiędzy kodem wywołującym a konkretną klasą, której obiekt jest tworzony.

• Struktura i użycie:

- FigureBase
 FigureType> posiada wirtualną metodę clone(), a w podklasach (RectFigure, CircleFigure itp.) implementuje tworzenie kopii obiektu danego typu.
- W Editor::processModeInsert() tworzymy nową figurę poprzez sklonowanie istniejącego prototypu (figura-prototyp jest wcześniej ustawiona przez SetFigureInsertStrategy).
- Wektor zmian: Każda klasa dziedzicząca z FigureBase<FigureType> automatycznie dziedziczy implementację operacji klonowania (src/figure/FigureBase.h: figure::FigureBase<FigureType>::clone()) pozwalającej na tworzenie nowych instancji typu FigureType.

3 Opis użytych bibliotek i narzędzi

3.1 Raylib (5.5)

Rysunek 7: Logo projektu Raylib

W projekcie korzystamy z **Raylib** (https://www.raylib.com/) w wersji 5.5, która zapewnia:

- Wyświetlanie okna aplikacji w trybie 2D (np. InitWindow, WindowShouldClose),
- Funkcje do rysowania podstawowych kształtów (np. DrawRectangle, DrawCircle),
- Obsługę zdarzeń wejściowych (np. kliknięcia myszą (IsMouseButtonPressed), klawisze (IsKeyDown)),
- Zapisywanie wyrenderowanej bitmapy do pliku (np. ExportImage).

3.2 Raygui

Rysunek 8: Logo projektu Ravgui

Używamy Raygui (https://github.com/raysan5/raygui) – dodatek do Raylib, która wspiera tworzenie interfejsu graficznego w tzw. immediate mode — przyciski, suwaki i teksty generowane są bezpośrednio podczas rysowania każdej klatki i natychmiastowo obsługiwana jest ich interakcja. Umożliwia to proste tworzenie intefejsów (dodanie jednej kontrolki to wywołanie jednej funkcji np. GuiButton) użytkownika jednocześnie pozwalając nam stworzyć własny szkielet wzorców projektowych obsługujących ten interfejs.

3.3 C++20 i CMake

Rysunek 9: Logo ISO C++ i projektu CMake

- C++20 W projekcie używamy std::filesystem do obsługi plików, std::format do wygodnego formatowania tekstu, std::ranges to operacji na kolekcjach. Wspierane są kompilatory GCC (14.2.1) i clang (18.1.8).
- CMake 3.29 Plik CMakeLists.txt konfiguruje system budowania i podczas generowania konfiguracji projektu (np. dla GNU Make lub Ninja) automatycznie pobiera Raylib z GitHuba.

4 Instrukcja użytkownika

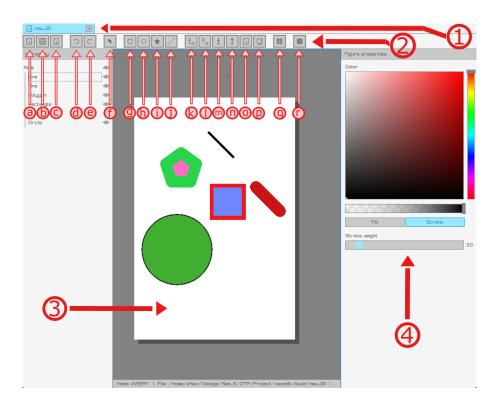
4.1 Uruchomienie programu

VecEdit można uruchomić:

- **Z** gotowego pliku wykonywalnego: na platformie Windows lub Linux dostarczamy *executable* w folderze bin/.
- Z linii poleceń po kompilacji: np.

cd build
./VecEdit

4.2 Interfejs programu — krótki opis

Rysunek 10: Przykładowy widok programu.

Oznaczenia na zrzucie:

Pasek zakładek dokumentów — wybór otwartego projektu, możliwość zamknięcia karty.

- 2. Pasek narzędzi (z przyciskami od A do S):
 - a) New (skrót Ctrl+N) tworzy nowy dokument.
 - b) Save (skrót Ctrl+S) zapisuje obecny dokument do SVG.
 - c) Export (skrót Ctrl+E) eksport do PNG.
 - d) Undo (skrót Ctrl+Z) cofnięcie zmian
 - e) Redo (skrót Ctrl+Y) przywrócenie zmian
 - f) Select (skrót \mathbb{Q}) narzędzie zaznaczania figur.
 - g) Insert Rectangle (skrót R) wstawianie prostokąta.
 - h) Insert Circle (skrót E) wstawianie koła.
 - i) **Insert Polygon** (skrót T) wstawianie wielokąta gwiazdy.
 - j) Insert Line (skrót L) wstawianie linii.
 - k) Group (skrót Ctrl+G) grupowanie zaznaczonych figury obiektów.
 - 1) Ungroup (skrót Ctrl+U) odgrupowanie obiektów.
 - m) **Move Lower** (skrót PageDown) przeniesienie zaznaczonej figury w dół w hierarchii obiektów.
 - n) **Move Higher** (skrót PageUp) przeniesienie zaznaczonej figury w górę w hierarchii obiektów.
 - o) Delete Figure (skrót Delete) usunięcie zaznaczonej figury.
 - p) **Duplicate Figure** (Ctrl+D) zduplikowanie figury.
 - q) Toggle Grid (Ctrl+I) włączenie/wyłączenie przyciągania do siatki.
 - r) **Document Properties** (Ctrl+.) otwiera panel właściwości dokumentu (nazwa pliku i rozmiar płótna).
- 3. **Obszar roboczy** kliknięcie w tym obszarze lewym przyciskiem myszy wstawia figurę (jeśli wybrano narzędzie *Insert*) lub zaznacza figurę (jeśli wybrano narzędzie *Select* trzymając Shift można zaznaczać wiele figur). Koło myszy pozwala na przybliżanie i oddalanie widoku jak również podczas trzymania Shift na przesuwanie widoku.
- 4. **Panel właściwości** (z boku lub w oknie) służy do zmiany kolorów, grubości obrysu i przezroczystości dla wybranej figury.

5 Instrukcja instalacji i kompilacji

Kompilacja ze źródeł odbywa się w następujących krokach:

- 1. **Rozpakowanie zip** źródła projektu dostarczone są w archiwów zip, które należy rozpakować. Projekt posiada następującą strukturę:
 - src główny kod projektu
 - thirdparty kod bibliotek zewnętrznych użytych w projekcie
 - docs źródła użyte do stworzenia dokumentacji

 $\bullet\,$ bin - katalog z gotowymi plikami wykonywalnym na Linux i Windows architektury x86_64

2. Kompilacja z użyciem CMake

W linii poleceń - z wykorzystaniem GNU Make (proces opisany również w README.md)

```
mkdir build
cd build
cmake .. # ten krok może długo potrwać, ponieważ pobiera Raylib
make
```

- Kompilacja z użyciem środowiska CLion:
 - (a) Po zaimportowaniu projektu wykonać File->Reload CMake Project
 - (b) Następnie po ładowaniu można skompilować i uruchomić projekt za pomocą przycisku "Run" lub SHIFT+F10
 - (c) Dodatkowo w folderze vecedit/cmake-build-debug jest plik .exe.
- 3. **Uruchomienie**: Po kompilacji w folderze build znajduje się plik **VecEdit** (Linux/macOS) lub **VecEdit.exe** (Windows). Można go uruchomić z wiersza poleceń lub przez dwuklik.

6 Podział pracy w zespole

Adam Rogowski

- Composite (FigureGroup): stworzenie klasy grupującej figury i zarządzanie hierarchią dzieci (w tym obsługa zagnieżdżonych grup).
- Command (w tym RemoveFiguresCommand, GroupFiguresCommand i CommandManager): implementacja głównego mechanizmu undo/redo, obejmująca tworzenie i cofanie poleceń.
- Zarządzanie hierarchią figur: dodatkowo rozbudował Editor o możliwość przesuwania obiektów wewnątrz grupy oraz ukrywał/pokazywał figur w drzewie.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

Szymon Sawoń

- Strategy: implementacja akcji takich jak SetSelectStrategy, OpenDocumentStrategy oraz FunctorStrategy (do prostych poleceń tworzonych w oparciu o wyrażenia lambda).
- Prototype: w FigureBase<> oraz poszczególnych figurach (RectFigure, CircleFigure itp.) wdrożył metodę clone() pozwalającą na klonowanie obiektów bez znajomości ich typu.

- Obsługa skrótów klawiaturowych (KeyboardShortcut): mapowanie klawiszy na odpowiednie strategie (np. Ctrl+N na NewDocumentStrategy), przechowywanie listy skrótów i wywoływanie ich w pętli głównej.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

Bartosz Siemaszkiewicz

- Visitor: implementacja RendererVisitor (rysowanie figur), SvgSerializerVisitor (eksport do SVG) oraz BitmapRendererVisitor (eksport do PNG).
- Prototype: w FigureBase<> oraz poszczególnych figurach (RectFigure, CircleFigure itp.) wdrożył metodę clone() pozwalającą na klonowanie obiektów bez znajomości ich typu.
- Obsługa zapisywania do plików (SVG i PNG): integracja z Editor i Document, przygotowanie procesu serializacji (np. SvgSerializerVisitor) i eksportowania całości sceny w wybranym formacie.
- Interfejs użytkownika (AppUi, Toolbar): stworzenie paska narzędzi (z przyciskami od New do Settings), logika rozmieszczania widgetów i współpracy z Editor (m.in. przełączanie trybów insert / select).

7 Podsumowanie

VecEdit stanowi przykład aplikacji, w której zastosowanie wielu wzorców projektowych (kompozyt, metoda wytwórcza, strategia, adapter, odwiedzający, prototyp i command) umożliwia elastyczną i czytelną strukturę kodu:

- Composite wspólna obsługa figur i grup (hierarchii),
- Factory Method tworzenie edytorów punktów figur,
- Strategy łatwe definiowanie akcji dla GUI (także w postaci FunctorStrategy),
- Adapter jednolite API do edycji różnych typów figur,
- Visitor rozdzielenie logiki rysowania, serializacji i bitmap,
- **Prototype** proste klonowanie figur,
- Command mechanizm cofania i ponawiania operacji.

Dzięki temu kod można łatwo rozwijać (dodawać nowe rodzaje figur, strategie, odwiedzających) i utrzymywać.

Miłego korzystania z VecEdit!